

Ketabton.com
Abdul Haq Jahanzeb

صديقي
سوات

This book was gifted in honour
Jahanzeb on the auspicious
Festival as special contribution
12 December 1954. **Pukhto.N**
this book to its readers t

G.I.S. S. 1000000000

h.No.15 15

جهان زيبی

مشاعر

۶۱۹ ۵۴
-----
۱۳ / ۵ / ۵۳

بام _____ تمام

سیف الملوك صديقي سوات

فیضان سوات بقلم خود

تعداد ۵۰۰ عبدالحمد محمد سعید منگوره سوات

No. 19
16.7.57

۷۸۶

جهان زيبی

مشاعر

زیر سرپرستی سیف الملوک صاحب
 صدیقی ریاست سوات
 لیکونکے اور مرتب کوئے فیضان سوات

Govt. Higher Secondary School
 Acc No. 15
 Date
 KADAL Swat

تمہید کتاب

چونکہ سنخمال د حضور اعلیٰ حضرت ہمایونی
جناب محمد عبد الحق جہان زیب خان
صاحب حکمران ریاست سوات دام اقبالہ د
جشن سالگری ۱۹۵۲ء د ۱۲ د ستمبر
محفلہ جو نوبہ د خوگ وطن بناغلی محترم جناب
سیف الملوک صاحب صدیقی پوخلور طرحہ د خیل فکر
دنتا جو نہ منتخب کرے پہ غوی باندا دیبانو
اوشاعر اوصاحب خیل خیل جد با بنکار کرے
لہذا دامونہ د جو مجموعے پہ طور بہ حد د حلقہ احباب
اود ناظرینو د جشن کنی پیش کووے۔

(گر قبول افتد ز ہی عز و شرف)
فیضان عفی عنہ
(سید و شریف)

غازی ملت حکمران سوات

د نظمو نو فہرست

نمبر شمار	عمر نظم نوم د شاعر و دہنہ	نظم نوم د شاعر و دہنہ	نظم نوم د شاعر و دہنہ	نمبر شمار
۱	تمہید کتاب	۲	۱۱	۴۶
۲	سیف الملوک ضابطہ	۲	۱۲	۷۸
۳	فضل الرحمٰن فیضاً	۱۳	۱۳	۸۰
۴	حبیب الرحمن حبیباً	۲۳	۱۴	۸۳
۵	امیر حیدر ضابطہ	۳۳	۱۵	۸۹
۶	ایاز رضا کراچی	۴۴	۱۶	۹۶
۷	عبد المالك ضابطہ	۴۷	۱۷	۱۰۰
۸	شیر محمد خاصا مینو	۵۵	۱۸	۱۰۶
۹	احمد خاصا نشتر	۵۸	۱۹	۱۱۸
۱۰	مولو ضیاء الحق ضابطہ	۶۳	۲۰	۱۲۰

اوس جو رد ترقی و محو نبرد پاره دی اسباب
 ختله پہ عروج د سوات تاریخ دے پھر باب
 مالیارچہ دکلزار لڑ کپہ زاغ زغن غر اب
 د سیال سرہ چہ سیال کپہ و مونبر والی عالیجناب
 دا اول ددہ ہمت د کمان خبر کپہ د احوالہ
 یوزہ نیم چہ پد کپہ خوشحالہ
 صحت درلہ در کوی پاک اللہ غنی غفور دے
 زارہ حوانان، وارہ ہر یوپہ ساعت مسرور دے
 فرمان چہ خہ کوے پہ صدق موبہ تہ منظور دے
 د قوم د ترقی خدمت د نور علی نور دے
 شری د دوری شو بہتر د زرین شالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پد کپہ خوشحالہ
 وطن د باغ رم کپہ خوک ناشکرہ د احسان دی

جناسیف الملوک صادق الایب سوات

طرح

یوزہ یوازے نیم چہ پد کپہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ ہر طرف تہ حمالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کپہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ د اقبال ختله نردے

مولی پہ لوی احسان را کپے دادر نیم اختر دے

خوشحالہ قام پد کپہ جہازیب د دوی رہبر دے

بل گورہ حارورہ چہ نین باڑہ د سہبر دے

ہم رو بہ ترقی دوی د اجشن کال تر کالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کپہ خوشحالہ

ناشکره به هغه وی چه په مثل د شیطان د
 اصیل پر خوشحالیری په موندن فضل د سبحان د
 حصه د منافق د لته هم هلته کین نیران د
 موم په ژوند کین نه کړه **صدقی** د خپل وصاله
 یوزه یوازې نه یم چه په د یم خوشحاله

طرح
طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع

نن باره د سهر د پتنگان را غله په شمع
 طوطیا په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 نن باره د سهر د خوشحالی د ه په هر لور
 هر خواته نظر او کړه چوان دی کور په کور
 غنچه شنه د خندانه پورے بکبله کوی شور
 دعاء کوی سلطانته چه ئے ورک کړه ظلم زور

هر یو په خپل پوره د نه ئے شته د بل نه طمع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 خندا د خوشحالی د ه په چانسته درد و غم
 دعاء کوی الله ته د خپل و الی اعظم
 ادیب شاعر چه وړاند کړه قرطاس ته خپل قلم
 او صاف د جهان زیبا لاپوره نرو و زرشه خم
 جمال ستاد کمال چه په نظر شو د جامع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 رښتیاده چه عادل سلطان د پاک الله رحمت د
 داهم د خدای د لوری پونډ فضل عنایت د
 خندا یگو، خوشحالی کو په هر خای همونډ وقت د
 غمخوار د هر یو کار چنپله غازی ملت د
 په تا چه خوک خفه و عارب د زرتوزر کوی قمع
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع

ستره چه ماضی خمون د حال د انعکاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

نشته یو مثال چه به وی دا دور و دوران د چا

نه به یو منصف عادل، بیدار وی حکمران د چا

نه به زیب زینت لکه خمون وی په جهان د چا

دا سے رقیبا به په تعجب نه وی حیران د چا

لویه تجربه د لقمان او بلینا سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

تا د ملک او قوم چه په کوم شان سه تعمیر کړے

بل د صحت تعلیم عجب غوندې تدبیر کړے

بنسکله کور په کور چه انتظام د تنویر کړے

هر ځای کښی انصاف د غریب او دامیر کړے

حک خیر الناس و من ینفع الناس سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

چه شکر نن او نه کړی دا بد بخته بد کړ دا ده

خلاف د اولی الامر په تحقیق کښی کنه کار د

تعمیر انصاف د سوات په مثل بل په کوم دیا رده

صحت دولت د علم کړه حاصل که ستا پکار د

حق وایه صدایقی حق ته د تمهیک و نسیه سمع

طوطیان په گلستان کښی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

دا سے تجربه په تحقیق کښی د احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی د فکر ځان ته نن او د پرون او کړی

فرق په رشتیا د وصال او د بیلتون او کړی

بل د زړه په سترگو د کتنه د گردون او کړی

شکر د الله د بهر د عهد د مامون او کړی

گو یا پہ دغہ قوم فضل دَرَبِ العَلَمِینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی
 مشہور پہ تواریخ کو کب دے عدلِ جہا نکیر
 ترے دَ انصاف دَ پارہ دہ بہ و کاز نَحْمِیر
 مظلوم بہ ہللتہ لار شہر چہ بہ وہ دَ حَآنِ پہ ویر
 وئیل بہئے فریادی تہ راتہ اودِ کرا تقرر ییر

سَلِمْ پہ دغہ وصف یا دید لے پہ تحسینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

یو خُو خبرے واورہ تہ دَ غازی مِلّت
 ربتینے نگہبان دے دَ خپل مُلک اور عیّت
 پخپلہ دَ سپاہی پشان و لاروی پہ خدمت
 فریاد دَ فریادی اوری ہر جائی پہ ہر ساعت
 اوصاف لے نہ ختمی ہی کہ ہر وصف پہ تضمینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

تیر زمانے تہ چہ ن فکر خوک دَ سوات کوی
 خدا تیکو کہ انسان وی دے بہ فخر ستا پہ ذات کوی
 یا وہ قتل خون یا مطالعہ دَ کائینات کوی
 حکمہ ہر یوکس پہ دے خلوص صدق صفات کوی
 ہر جائی اوری دَ صدیقی دَ حق شناسہ
 ہر سری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

طرح

دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

محفوظہ خزانہ وی چہ پلاس کب دَ آمین شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

پہ صدق چہ خدمت کوی مالبار دَ گلستان
 بلبیل و رلہ راغوار ہی بل تہ لے کوی زاغان
 زاغ و زغن چہ نہ وی ہر بلبیل شِی ثنا خوان
 ہم داد و وطن حال وی چہ عادل وی حکمران

دَدَہ پہ برکت باندِ وطنِ حمونب سُمبال دے
 ہر یوتہ پہ خندا دے ہر یوکس تہ پہ نیک خیال دے
 دَدَہ دے نظم نسق تہ ہر یوسرے لیوال دے
 تعمیرے صدیقی پہ دے زمان کنبی پومثال دے
 مُہد او معاون دَدَہ رہا پہ ہر یوحین شی
 دروغ نہ دی رشتیاد پہ رشتیا کہ دیقین شی

سُیْفِ الْمُلُوكِ حَبَا

صَدِيقِي سِيدُو شَرِيفِ

فُضْلِ الرَّحْمَنِ فَيضَانِ شَاعِرِ خُوشَنُوتِيسِ

رِيَا سِتِ سَوَا

طَرَح

يوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

رازہ کلہ رازہ چہ دِ خبر کرمہ د حالہ

دانہ چہ بیا حمانہ تہ کلہ کو کُصبالہ

نن بارکہ د سہر ستر کے وہی حمونب پلور

یوناوے د مکیز د اخلہ شوہ حمونب پہ کور

کلو نہ د عشرت د ذریہ پہ باغ کنبی شو سمسور

د سوات پہ گلستان کنبی بلبلان کنبی شو پہ شور

خوشحالہ خوشحالی دہ نون دہر سہری د خیالہ

یوزہ یواخے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

پہ جوش د محبت کبی د سیماب غوبد ر قاص شوم
 د عام نہ جدا شومہ د خاص سر خاص شوم
 میدان د تصور تہ ورد نہ بہ اخلاص شوم
 د فکر بہ دریاب کبی و ر پکے لکہ غواص شوم
 خارج م کرا لعلونہ چہ قول چک د لہ کمالہ
 د شاہ د تاج پوشی بہ تاج جواؤم کرا الالہ
 ن جشن د حضور دے کہ د کوئی اختر ہلال
 د ابدر د کمال دے کہ یو ستورے د اقبال
 یا بسکلے پلو شہ دہ سر و ہی پورہ بہ کال
 یا دا چہ بہ ہجران پسے مدام راجی وصال
 ن جونہ د جشن تماشاہ کری د دیوالہ
 نری دنگے غرانگے سر بھر کری د سوشالہ
 دازہ یوازے نہ یہ بہ د بانہ خوشحالہ

د خیال پہ آئینہ کبی درتہ بنا یم یو تصویر
 پہ ہوش شہ ہسے نہ چہ شہ د خا یہ ہو اکیر
 د سبی د جا دو نہ درتہ چک کوم تقریر
 اثر بہ ہلہ او شہی د ضمیر نہ بہ ضمیر
فیضان خیل تخیل کرو د شاہ مینے تہ لیوالہ
 الفاظوئے بہ زخم د زریہ کینہودہ د سما لہ

طرح

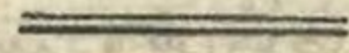
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع
 یو وزخ زہ د سیل د پارہ قلاوم صحرائتہ
 گلشن د خوشحالی کبی گر زید مہ زہ ہر خواتہ
 یوزیر عجیبہ بھار پہ غوک کبی او د ماتہ
 طوطیا پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع

د سوات په گلستان کښن پن چغیر ی بلبلان
 محفل ته د ادب واره غونډی ری ادیبان
 په یادو د سلطان کښن مشغولیری شاعران
 د جشن په جون کښن بیا او بیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د باره د سهر تاریخ به یادوی په هر حال
 چه د اسی سالگره پکښن کید شوی بهر کال
 خوشحاله خوشحالی ده نن دهرسری په خیال
 د جشن په د شپه کښن تر صبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د جشن فریدون او د نوروز نه د جمشید
 همونزه جشن زیاده د ا همونزه د یو عید
 آزاده آزادی ده پکښن نشته د غم قید

یو ښکلی محفل کښن شاه کدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 یو سیل د تماشه ده په هر حای په مکان
 تاریخ تازه کول دی نن د سوات د حکمران
 دا حکم نن راغونډ شولوی واره زاره خوانان
 د دیر خوشحالی نه په رشتیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د انجاس نه د چو پورے او شود اسی یاد
 په باره د سهر کښن حاصلیری همونزه مراد
فیضان حکمران د همونزه تلوی زند باد
 نن عام و خاص د پار د دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

دیر دیر فوائد دے رسو لی دی جہان و تر

لاس دے دلا سے دے دے پسر هر یو انسان و تر

نشہ دے سلطانہ دے عیان نہ خہ بیان و تر

هر نتیجہ دے حدیث دے خیر الناسہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

خاص دے هر پورخ دے داروئے دے ایسے مسیحا ئے تہ

چوتہ مرہ ورنہ ئے خہ چانہ پخلائے تہ

هم حمونب دے غم دے شپہ دے پارہ یو صبا ئے تہ

هر فایده ستا حمونب دے پارہ بے قیاسہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

ستا پہ لوی ہمت سرہ دست اوطن آبادشہ بنہ

علم دے از دہ کورہ ورتہ جہل نہ آزادشہ بنہ

هم پہ جمیل وصف سرہ هر وطن کبنی یادشہ بنہ

داد ستا تو تہ حکمہ اوس خلاصہ افلاسہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

تا دے قوم دے پارہ ہم پورہ کورہ ضرورت و ارہ

تا دے ترقی پہ عروج چوت کورہ ریاست و ارہ

حکمہ دے کتانه تول خوشحالہ رعیت و ارہ

ستا مہربانی دے یوے بلے نہ کیا سہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

جشن دے بارہ دسمبر دے مبارک وی ستا

دیرہ خوشحالی دے سلطانہ یو پہ لک وی ستا

ستورے دے اقبال دے تل رو سنا نہ پہ فلک وی ستا

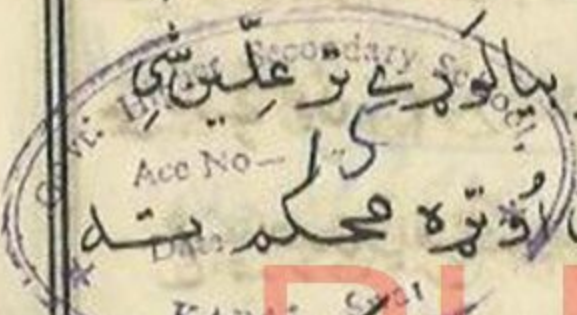
دا دعاء جو نذرہ ستا پہ حق کبی بے وسواسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دلا سہرہ
 نہ در زندا بادے حکومت دستا مدام وی تل
 سو کہ رحمت دستا ہونہ علی اللہ وام وی تل
 ہم در فیضان حقیر پتا دعا سلام وی تل
 دا بنادی شروع جو نذرہ انیس سو اچاسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دلا سہرہ

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

تور دی کہ سہرہ شنہ دی ہم کہ زپردی او کہ سپین شی
 دا کہ بہ یورنگ شی نو بیا جو رہ بہ تر این شی

راشہ دورنگی پریدہ بہ یورنگ سہ رنگ شدہ
 تہ کہے عاشق نو د آشنا د در ملنگ شدہ
 زرشہ د باطل د پارہ غشہ د خدنگ شدہ
 دوست بہ د خوشحالہ شی دشمن بہ د غمگین شی
 دا سہ کارناہ بہ د بیا کو رہے تر علین شی
 مان د اتحاد بہ رسی او تہ حکمہ شدہ
 زہر د تفریق د مینہ نہ واہرہ کورہ مدغم تہ
 زہرہ د بہ چارہ د شاہ د مینہ کورہ قلم تہ
 ٹوک چہ دا سہ کار کوی بہ رشتیا سہ ناز بہین شی
 دا خہ دروغ نہ دی بہ رشتیا کہ دیقین شی
 راشہ دروازہ د یقین او وہہ بہ زورہ
 خپل یقین د خاص کورہ بیا ہلہ لہتوہ نورہ
 ولے تہ دیدہ او دانستہ گورے شمکورہ

خوک چه د اخلاص په جامه پتې شي نو آمين شي

تريخ نړوي بيا خلقونه ډير خوگ لکه کبښ شي

ته په صداقت د جهازيب د در غلام شه

ښکار لکه مار غه د هجت د ده په دام شه

خو به ئې بد نام ته د وفا په نوم نيکنام شه

مخ په صدق وينځه چه روښانه د جبين شي

هله به بيار و نر در ته د يار د غي آمين شي

خيال کوم هج بوره زه په دے معما کما نو

د اتش قعه نړ دي که واورى هو بنيا دانو

دايو معتمه د مطلب ډ که ده يارانو

وايي **فيضان** تاسوته که پوهه پر دور بين شي

کوزه پايه بړه، بړه کوزه د خود بين شي

فيضان سوات عفي عنہ سيد و شريف

سوانح صاحب الرحمن صاحب ادیب کالوچ

سوات

طرح

يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال

نن باره د سمبر دے هر سر کړي له خياله

يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال

نن بيا هغه تاريخ دے هغه مياشت د د سمبر

ختل چه پر تخت وه والي صاحب بهادر

هر چاته هر سر راخي خوشحال په نظر

دازياته خوشحالي د پړسي د بل کاله

يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال

دے جشنِ تاجپوشی لہ د و الی صاحب والی
 یوزہ یو اے نہ یم چہ پڑ کومہ خو شحالی
 د سیال سہ چہ سیال نردی ہغہ کوی سیالی
 معورہ ہم مسرورہ پدے و رخ و نیم بد حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی دہ نن دہر یو مسلمان
 ہر ہائے کنی خوشحالی دہ پہ ہیچا نشتہ خفکان
 تاریخ د تاجپوشی چہ دے جو نب د حکمران
 وہ چہ زبون حالہ ہغہ نہ کار زبون حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی د اہل سوات و اقبال
 د بارہ د سہر دہ مبارکہ د دے کال
 دہ داسے خوشحالی لکہ د عیدہ پہ ہلال

د بارہ د سہر پکنی تاریخ و نیم نیکفالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 امان د انقلابہ نہ جو نب د حکمران وی
 دنیا کنی ترخو پورے چہ داز مکہ د آسمان وی
 ہم داسے د پہ قام باندِ مشفق جو نب سلطاوی
 دعا د حبیب دادہ ا خالفہ لایزالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ

طرح

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خندا کیناستہ جمع
 طوطیان پہ گلستان کنی پہ خندا کیناستہ جمع
 بن بارہ د سہر دے شاہ گدا کیناستہ جمع
 د بارہ د سہر یووی افتردے د او لس

هر یو سوری ته گورم چه کوی خندا هوس
 د د پیر خوشحالی نه په هر حای کبی د مجلس
 حسد او کینه لایه نن اعدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بے حد خوشحالی ده ریاست کبی کور په کور
 چه ورخ د تاجپوشی ده د وائی صاب غمخور
 په زیاته خوشحالی له کتبه پاشیده رنجور
 آغوسته خه جاعه خلقوز یبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 نول خلق راغوند د خوشحالی شو په میدان
 هر یو کوی خوشحالی په تاجپوشی د حکمران
 په هر کلی د سوات کبی په هر حای په هر مکان
 محفل د خوشحالی کبی یار آشنا کیناسته جمع

امیر دے که فقیر دے کورے هر یو انتظام
 عیشونہ دی جلسے دی، دعا کا نے کوی قام
 ٹوک چه بے آرام وہ هغه وینم په آرام
 په خوان د د سلطان ادنیٰ اعلیٰ کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بیکاریگی هر طرف ته دروازے بنی مزه دارے
 میران بنی په د ورخ چه مسافر دروھی پلارے
 نور وائی مسافر خنکه اختر شه په تلوارے
 حبیب وائی کار و آتری په سودا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سوری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

حضوره ما ایستل بادشاہی ستا سو قیاسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

موندے لویہ برخہ ہر یوکس کتا سلطانہ

احسان مالی جانی کوے دہرہ مسلمانہ

بیا خاصکر بہ عاجز وئے بے حد مہر بانہ

ہم دیر د احسانونہ ہم جزا د سمد لاسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

بہ مثل د حاتم د حکمرانہ سخاوت دے

لائق د دیر تحسین د آفرین د حکومت دے

د عدل د انصا د بہ کئی جہان شہرت دے

ستا فیصلہ ہر د میرا او د قسطا سہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ہر فیصلہ کرے بہ انصاف عدل پسندے

ہر دے نوم د انصاف بہ تمامی جہا سر کندے

موصوف بہ د اوصافو بہ چترال بہ دیر در بندے

تعاریف د دنیا تولا کوی دلانہ کہ لپاسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

حاکم دیوی حاکم چہ ور پکن عدل انصاف وی

ہر مدق چہ لہ بدو د رشوتہ خنے صاف وی

ہم چہ جرم او کوی بہ اقرار بانہ معاف وی

لہ دے نہ چہ خلاف شی بیا توبہ د د خناسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ماوند برخہ نصیب کرے زیالہ دے نہ بنہ اقبال

چہ گوی مظلومانہ بہ انصاف عدل خوشحال

مقصود لہ گردش د انقلابہ او سہ آل

دعا د مظلومانو تیر سخنے د الماسہ دہ

ن باره د سهر د تا جپوشی ده حکمرانه
 دانیک فال تاریخ د هر یوکس و نیم شا دانه
 د اورح له اختراکه نه ده مهر بانه
 هره خوشحالی د کال د هر یو د پاسه ده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه
 د احبیب له صدقه خیل مالک ته په د سوال کبی د
 تل د تضاعف د سالکیرئی د کال په کال کبی د
 بل د نیکنای غرضی هره زمانه په خیال کبی د
 د الار د نجا هر مسلمان له به و سوا سده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح

دروغ نذدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

سوات ته چه خوک راشی پر رحمت در متین شی
 دروغ نذدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 لار چه یو ظالم او بل مظلوم شی عدالت ته
 دیر په خوشحالی مظلوم راضی مظلوم غمگین شی
 ز غلی عدالت ته مظلومان له هر طرف نه
 سوال د دوی قبلین د پرخفه ظالم بیدین شی
 به سوا کبی مساوات د معتبر او د غریب د
 حق رسی د کیری که خوک خا او یا مسکین شی
 زیات له مور و پلار مهر بانه شا په قام د
 بیا په کومه په وجه رعیت به تر غمگین شی
 نن په انتظام باند خوشحاله رعیت د
 نه غواری هیشکه چه بدل د د آئین شی

رحمت پہ ہنر چاوی چہ مطیع د حکمران وی
د شہا نہ چہ خلاف شی ہنر دور د شیاطین شی

د غلو شو کمار و نشتر مسافر سر خطر

نہ فکر لوی غم کہ پہ صحر سر پہ بالین شی

حبیب وائی نصیب د د والی عمر د نوح شی

د قام دہ داد عار د فرشتو د پو آمین شی

ح حبیبان الرحمان حبیب

گالوچ - سوات

بنا علی امیر حیدر رضا بونیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ نیمہ پہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ نیمہ پہ دے باند خوشحالہ

د بارہ دسمبر د خدای محفوظ لوی د زاوالہ

یوزہ یوازے نہ نیمہ خوشحالہ قول جہاد دے

د سوات پہ بنکلی زمکہ جہان زیب چہ حکمران دے

مرغی وائی سند دے چہ دا خنک امن آمان دے

مولی د پہ بنادی لوی د اکال تربلہ کالہ

یوزہ یوازے نہ نیمہ پہ دے باند خوشحالہ

مولی د پہ بنادی سر لری د والی ذات

ذات د دہ خوشحالہ وی خوشحالہ مولی سوات

پہ عدل پہ انصاف کبھی شاہ آغستی دی صفات
 قدم نقش قدم ہے ہر پوک کے دکمالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 قدم نقش قدم ہے رو یہ دہہ د اسلام
 اسلام ہنہ اسلام وی چہ ہے درست خیری انجام
 انجام د نیک خوینو پہ والی کبھی دی تمام
 د ملک او د ملت خبر ندرہ تے محالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 د ملک او د ملت پہ محبت کبھی وی غرقاب
 د خوار و غریبانو پہ خدمت کبھی وی غرقاب
 قانون ہے شریعت کے شریعت کبھی وی غرقاب
 آواز ہے د توحید کے اورید کے دبلاہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

آواز ہے د توحید دے اورید لے برابر
 مہمندی رسول تہ درست و ہنہ او کوی مقرر
 یوزے د باغی پلورے تلہ امیر حید
 بیل تہ کل ویلو چہ بہ تہ رائے صبا لہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

طرح ۲۷

ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کینا ستہ جمع

مفل کبھی خوا پہ خوا آشنا آشنا کینا ستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کینا ستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی د کلونو نند ارے کبری
 ک فاندی خوشحالیکی ٹوک د خیل جوش نغری کبری
 د کلوا خلی پرے فحو کے دوارہ سرے کبری

زاغان په تیخته لاره په بید یا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ چه صبا شې خوشحالی کړی
 چه باد د صباراشی پانپه خاندی قوالی کړی
 نغره د زنده باد کړی زند باد چه د و آلی کړی
 خوشحاله تمام قوم په مرجا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ مصالحت کوی د عیش
 هر یو په خپله ژبه اشارت کوی د عیش
 دنیا کښ په دنیا خلق صفت کوی د عیش
 ټول قوم مخاخر د رهنما کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی خندل
 محفل کښ چه خندا کوی هم دا کوی کتل

د و آلی به مساوی نه وی خو ک بل
 جلوس کښ د بنادی ټوټی داد کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی مذکور
 د و آلی خوشحالی نه معلومیربی مخ ضرور
 اباره د سهر د سالگیری کړی دستور
 میدان کښ مجلسیان په رضا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا دیو بل نه تپو سونه
 حق کښ د و آلی غواری دعا ټول اولسونه
 محلق کړی د خپل توانه خیراونه مجلسونه
 پاران د امیر حیدر لاس په دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

ہر سہری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسرہ

ہر سہری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسرہ

دا خبرہ ہم ہر جا و بنیکے دخل قیاسہ

ہر سہری موند لے لو یہ برخہ پہ خدمت کبی دہ

ہر یوہ صیقہ د شرافت پہ صداقت کبی دہ

ماہم اورید داوینا د عوام الناسرہ

ہر سہری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسرہ

ماہم اورید لی جہد قوم خان خادم گنرے

تہ خدمت د قوم کرے ، نہ جہ خان حاکم گنرے

تلے دا فقرا د فکر پور تہ دوسواسرہ

ہر سہری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسرہ

دا فقرا د فکر پور تہ ستاد وصف دہ

تلے دا فقرا د فکر پور تہ ستاد وصف دہ

عدل کرے انصاف کوے داستاد احساسرہ

ہر سہری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسرہ

عدل کرے انصاف کوے نہ چرتہ ظلمونہ شتہ

نہ بہ ترقی سر داسے نور قومونہ شتہ

بنیکل پہ اخباراتو کبی لیک دحق شناسرہ

ہر سہری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسرہ

درست پہ اخباراتو کبی لیک جہازیبائے تہ

تک مہربانہ پہ عاجزو غر بایے تہ

تیزہ رسائی د عقل ستا چہ د الماسرہ

ہر سہری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسرہ

تیزہ رسائی د عقل ستا پہ سیاست کبی دہ

قوم د اسلام لہ بنہ فائدہ ستا حکومت کبی دہ

ورک دچغل خورشیدی چغل وینا فحاشه ده
هر سری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسه ده

ورک دچغل خورشیدی دچغل وینا اثر نہ کری
بل طرف تہ کوچ بہ ہیچ امیر حیدر نہ کری

دام عریضہ بہ دسہر د التماسہ ده
هر سری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسه ده

طرح ۲

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی
لال نشی پتید لے کہ بہ ایروز پر زمین شی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا یقین پکار دے
یقین د مسلمان د پارہ بنہ بنیک کر دار دے

ہاں بہ نا جا تڑ کہ چہ بدل کوی گنہ کار دے
رشتیا بہ خنکہ پت شی یوسر کہ نکتہ چین شی
دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

دنیایا چہ پتوی دا پتول گناہ عظیم دے
سوات والی تہ خپل استاد د خو کرے تعلیم دے
ہاوند دے د انصاف منصف مزاج عقل سلیم دے

ہم د ایسے نور قوم و تولد امام د جور امین شی
دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

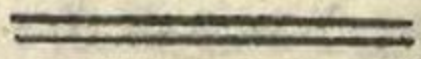
ہم د ایسے نور قوم و تولد شی امام بنکارہ
شجاعت کنی د آغستے نام بنکارہ
ہاکن گوت بہ گوت با ند چہ شی اسلام بنکارہ

بیدار شی ہغہ قوم چہ باشلے نیک حسین شی
دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

بیدار شی هغه قوم چه نیک خو به ئے حکمران وی
 خدمت چه د مخلوق کوی په ده رب مهربان وی
 هغه زمکه او غرونه کانی لوتی گلستان وی
 په چا باند نظر چه دخل رب العلمین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 په چا باند نظر چه وی د رب هغه عادل وی
 هغه تر مرتبه د خواخلاقو هم حاصل وی
 د سوات والی پشان خدای خبر چه شوک عاقل وی
 په باره د سهر کین چا چها به مضامین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 په باره د سهر کین کور په کور باند بنیادی دی
 دشمن د ئے ذلیل شی چه په زړه ئے ناسوئی وی
 آزاد خود غه ژوند ک بل به خه د آزادی وی

په غیر د شریعت نه که قائم بل یوا ین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 غیر د شریعت نه ریاست کین دستور نشته
 قصور د ک نادانو د دا ناوه قصور نشته
 ویناکوم د هانه ماته د کین ضرور نشته
 شاعر امیر حیدر د مولی نکرې چه نگین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

امیر حیدر بونیری

بناغلے ایاز صاحب دگر اچنی نہ

طرح ما

یوزکے یوازے نہ میہ پہ دے باند خوشکالہ

پرون د پینتنو "ن" پہ خندا را غلو صبا لہ

زیرے د بنادی گوندے ہد ہد را ورو سبالہ

غرد سلیمان دنکہ غری ولاہ صد ا لہ

پینگلہ د آیم بیاجورکے شردہ کھ الہ

بخت او تخت او تاج د خلی توب خنے زار پیری

کہ ناز د پینتنو فخوا باند ناز و نندی ناز پیری

تقدیر بہ کھ سدا و تدبیر ولاہ پر کالہ

فطرت پہ سدا منکو کبھی حنار اوڑھیالہ

مختر پہ نورانی غیبک کبھی ضیا را اوڑھیالہ

نشہ لہ مستی و پکے د صبار اوڑھیالہ

مقدیر او تدبیر دواہ لہ مرا نے قر بانیری

سہادی لہ خوشحالی نہ پہ جامو کبھی نہ حائیری

فردوس د پینتنو غور پیک پینتنو فخوا لہ

رضوان زیر و رکے ہسے رنگے د دنیا لہ

و رونا د بنادی د گور لے ن ہر چالہ

صیرت ہم ارادو د مشیت دے دو جالہ

مہلی پینتون آدم تہ خلافت سپارے کییری

عوادہ د ہیواد چہ د بنادی پہ تال زنگیری

خیبر چہ چا خبر کرے د دھسے رنگ احوالہ

وے پوی یم پہ د پوی یم و جو بیار غلو خلالہ

کمال د پینتنو و زینید و نک لہ زوالہ

کمال ہسے کمال چہ تکمیل موی لہ کمالہ

غازی چه تاتہ گورم ننکیالی م را یادیری
 جهان زیبہ اتاتہ گورم ابد الی م را یادیری
 مبارک دیشہ دا جشن آپہ سیالو کنی بے سیا
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 پستو پہ کلا سہ چہرے واک دراعلو تالہ
 بنادی بہ و نہ کری چہ پچلہ شوہ واکوالہ
 وارہ پستتانه پہ ہر وطن کنی خوشحال لیری
 نوبت چہ نن د ستوا پہ سہ درو کنی ستاغیری

(یا ز کراچی)

ہا غے عبد الماک صا فکری
 تند و پاک - سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 ہر جا فیض موندے د بیل بیل ستاد اقبالہ
 مطہن، خورسند، ستا پہ دور با مالہ
 سوات کے بونیر کے دوار خلاص شو د جنجالہ
 سوال ستاد عروج کوی ہر شوک د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 سور رحمتے قام لہ گورے لارے صاے
 ر ظلم دورک کپہ فرشتہ چہ د انصاے

هر قدم چه اخله مکمل وی، نه کپه لاله
 و پانده هر سو استا به اقبال شه ذخیل سیاله
 یوزة یوازے نه یه په د با ند خوشحال
 لورہ، که جورہ ده، که خت دے که کمرده
 کل دے که بنهر دے که سمه ده که غرد
 هر حای غوریدے ستا د عدل بنه خادرسا
 نشته منزری هغه بیرو و تیر ليواله
 یوزة یوازے نه یه په د با ند خوشحال
 زه وی، که او رے پکنی هر خوک خی مز کوی
 یرہ تر هه نشته خیل خیل مشغل کوی
 امن او آمان دے فکری نه خوک کل کوی
 قام د سواد علم په دولت شه مالاماله
 یوزة یوازے نه یه په د با ند خوشحال

طرح ۱۲

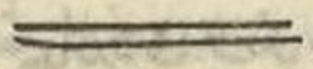
طوطیان په گلستان کښ په خندا کینا ستر جمع

طوطیان په گلستان کښ په خندا کینا ستر جمع
 قدرت چه د خزان ور پکنی او کپه قلع قمع

اره بن د بهار په بنه موسم شه گلستان
 یو د حده زیات شه غوتو او سپر د لو خان
 هر کل شه په خندا چه پسرلی او کپه اعلان
 بلبل هم نغمه زن شه د وصال کل په طمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کینا ستر جمع

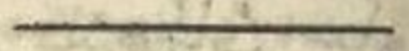
افغان د باغ لاره، مهر با نه شه خا و ند
 سیاد ورک شه ظالم نغمه غریبوی خوند په خوند
 مستی کوی خوشحال دی پرند چرند په ژوند

کہ لوی دی کہ و ارہ دی ہرچا بیاموند لہ نفع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع
 عجیبہ تما شہ دہ سوات کئی بن صبا اختردہ
 د اورح د سعادت دہ بنیکل دور بختوردہ
 وطن بقول چراغان دے حکم بارہ د سہر دہ
 رنزا د قمبودہ ہر چائی بلہ دہ ہم شمع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع
 راضی دی د غازی نہ پہ بنہ شان سہ قوموند
 پہ دور جہان زیب باند او باسی تل شکر و
 فکری یوازے نہ ہر یو منصف و ایٹی حالوند
 فیضیا بہ نے پہ فیض سہ ہر شوک دی نشتر منع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع

طرح ۳

ہر سری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسر دہ

ہر سری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسر دہ
 اصدائے حمانہ ، بلکہ داد عام الناسد
 فیض موند لے چاند دے؟ ہر و مہر شوک دی؟ واید
 بل پرخہ ضہیر او مظلومادی کوم چائی؟ خا یہ
 کون پہ کوپ او گوٹ حال احوال ، نہ چہ دورایہ
 تورا د انصا د تیرہ زیاتہ د الماسہ دہ
 ہر سری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسر دہ
 شکر د اکبر د سوات پتا باند رو بنانہ شہ
 لہم لبیان او چت نے دو مرز چہ دہر چانہ شہ
 اقبال د چادے چہ محفوظ دہر خزانہ شہ

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

پہلے ۲ یو باغ دے پکن تل چہ وی بھار
ازاد ور پکن کوچی بکبلان کوی چغار
نوشہ دہ د جنت امن آمان پکن بسیار

المان کے خبر دار د زمانے دے پہ اسرار
جنت بہ و ایم سواتہ کہ جنت پہ زمین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

نہ نہ دہ د جنت زیب و زینت لوی بے شا نہ
قدرت پکن جو رکوی مناظردی لا بیا نہ
مندی پری گل، غوتی پانڑے ہم ناچ کوی د خانہ
آواز د طاہرانو اوریک شی د هر خوانہ

دالمال د دے دچہ منکول پستالپاسہ دہ

هرسری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

نن د قام د پارہ دلتره جانی اسکو لو نہ دی
نورد ترقی هم ستاد ورائد اسکیمونہ دی
هر خوانہ موجود ستاد تعمیر بنہ مثا لو نہ دی
دے د احقیقت، ہسے خبرہ نہ د قیاسہ دہ

لے
هرسری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

لاس پہ نام ولا رفکری دعاء ستاد اقبال کوی
مرد دستا حاصل شی پہ دارین کبن دغہ سوال کوی
تہ چہ رہبری کوے تفصیل ئے د اجمال کوی

تا کو یا آغستہ چترہ خونہ د الیاسہ دہ

هرسری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

سستہ لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

احوال او گورہ راشہ چہ حال دتہ تسکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نظیر دے دجنت بسکے دستواز مکہ نامدار
طوطیان پکنی چغار کوی بے خوفہ لہ آزار
دادور مجتور دے دی ہر توک شکر گزار
خزان دے مولی دور لری دے چمن گلزار

پہ امن دے آقا تو دے دے ہر یو مکین شی

صد شکر دے اکبر دے چہ پہ امن کبن اول
دقحط کش مکشہ بچ دہر قسم غوبل
اقبال دے جہا زب دے منظم او مدلل
دے علم پہ زپور سہ فکری! بندہ مکمل
حافظ دے دے غازی محمود بوالہ العلمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

(عبدالملک فکری، تندو ڈاک سوا)

بنا علی شہید محمد خا
صاحب مینوش تر لاندی (صوابی)

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہزار کھلے دشمن کئے بے باکہ نکتہ چین شی
ہلال چہ دے خودی چہ کمال سہ قرین شی
ہمال دے قاہری کئے ہلہ ستور دے جبین شی
دوخت پہ کوتہ کبن دے سلیمان ہنہ نکین شی
پہ تخت دے حکومت باند فائر پہ بندہ تمکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

یقین چہ در محکم شہ فو قوت تر نہ جو رہی
 چہ پاک در شہ قوت نو حکومت ترینہ جو رہی
 چہ نیک در بصیرت شہ، عدالت ترینہ جو رہی
 کہ روغ در وہ سیرت نو شجاعت ترینہ جو رہی
 پہ ذات در جہازیب کین بہ داکل در تہ آیین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 پلاس کین در قلم در مقدر وجود کتاب دے
 دروند پہ سمندر کین در آسمان فقط حباب دے
 پہ سترگو در مؤمن کین در ادراک جہا سراب دے
 در وہ او در حق مینج کین در یرنہ غوند حجاب دے
 اوچت شی دا حجاب چہ چہ روح در شاہین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 در سوات در والی کار و ارا تعمیر در زندگئی دے

ہاں در تصور کین در تفسیر در زندگئی دے
 ہاں در سراپا وینہ تو قیر در زندگئی دے
 پہ ہم و فراست کین در تدبیر در زندگئی دے
 نظام پہ حکمئی در بنہ سیرت سنا سنکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 پہ غارہ در مینوش کین کہ داطوق در خدمت دے
 پہ او در والی صاحب نشان در محبت دے
 پہ وہ در لازم ہاں در قول عمر صفت دے
 پہ چہ چہ حلال کورہ نو دا عین شرافت دے
 کمال در حسن ہم در داکہ کورہ چہ نمکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر محمد مینوش تور لانڈی، صوابی

بِنَاغِلِ أَحْمَدِ جَاوِضًا نَشْتَرُ عَلَيَّرًا سَوَا
مَدِينَةٍ

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحال

دلشاد کرمی آزادشہ ہر نفر چہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحالہ

خوشحالہ ہول وطن در ب پے دے کوم عظیم دے

پے دور جہازیب کبی چہ مو نبر خوشو دسیا

شکر بیا پے شکر چہ پھر ستہ لہ دے ذات شہ

معراج د ترقی جو نبر نصیب د ذوالجلالہ

پسنتو نہ راشہ گور ستا وطن خرنگ جنت دے

واورہ درتہ وائی دھمکل زبا د حالہ

معراج د ترقی چہ دے ذات پے مخی بیاموند

کبی ہر نفر لکہ سور ما جو نبر د خیالہ

عزت دے کہ عظمت کہ د دولت د جہازیب

راحت و مسرت دے و صوتا کرہ د اقبالہ

ماور د خوگ وطن تہ کہ خوگ کید تنگہ وائی

دلشاد پے دولت د خپل وطن دلایزالہ

پے در کبی د خالق پے د نشتر وی دعا د اتل

آشنا کرہ مو نبر د خوگ وطن د تنگ د لوی کمالہ

طرح ۱۲

بلو طیان پے گلستان کبی پے خندا کینا ستہ جمع

نوتہ نیمہ شپہ کبی جہازیب بلہ کرہ شمع

بلو طیان پے گلستان کبی پے خندا کینا ستہ جمع

اُوچتے کورے خوگ راک پسے شروع شو نو بتونہ
 ماٹل شوہ دھرم ملک دھر وطن نہ و تہ سمع
 زاغان کہ خاپیرک و و روان کل شو نامراد
 رنرا د جہازیب کورہ لہ د وار و قلع قمع
 خوگ وطن جو نب بہ د جنت نہ یو حساب شی
 د درد لایزال نہ د نشتر شو داسے طمع

طرح ۳

هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 فضا د کوم ستا چہ ن پسر جو نب لیا سر دہ
 هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 سیرت د فرشتونہ فیض د نر نہ م آقا خانے
 حسین چہرہ در کورے لایزال عجب د ناسر دہ

اسوات د گور خود قسمت چہ د اصلاح کورے
 سر کند مو نبہ تو لو تہ زیبالہ پنج حواسر دہ
 وطن د پستونو چہ بہ رشتیا سرہ جنت کورہ تا
 د حال ژ بہ گویا دھر چمن پرے د احسان دہ
 اساد پستونو د وطن زیبہ اجہان زیبہ
 صداد مر جباد پہ کور دار د چپور اسر دہ

طوطیان لہ د چمن بہ د تل ستای پیہ نغوسر دہ
 منوس ز باد زا غ دہ چہ محرم لہ د سپاسر دہ
 ایم نہ پستون در تہ قابل چہ بہ احسانہ شہ
 بہ کامیا نہ شی ثابت جو نب د قیاسر دہ
 اے جو نب سلطانہ مبارک بیا مبارک د شہ
 وینا د نشتر دادہ چہ سر کند لہ قرطاسر دہ

سلسلہ

سلسلہ ایلیکد مکتوبت لکھنؤ

طرح ۱۱

دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 پستون به خوارشی خنکه چه باد شاه عدا آمین شی
 دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 نیم ریا کار بچان نه خونبیا ریا کار شی
 های دریا کار به په آخر کنی تحت ترین شی
 کید لپ قدم حماد سوات په زمین کنی ته
 گوره کائینات چه خاک وطن حماد آیین شی
 دے ددم قدم د عالیجاہ بلند شتر جو
 زیات به له د حاله استقبال جو نبرنگین شی
 آباد لوی خاوند حکمران جو نبرد سوات
 په سوال د کشتتر له فرشتونہم آمین شی

احمد جا نشتر سکنه علیگرامه سوات

بہا علی مولوی ضیاء الحق صاحب

علیگرامہ سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 ہونہر تل حکمران او سے اے شاہ بلند اقبالہ
 شوک د بھامند کولہ خیل جو اولہ نوالہ
 نول ستاد عانی کوی کہ شوک لوی د کھورسا
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 چورے پھرائے جو نبرد پارہ مدر سے کرے
 مولہ دھر سپری د علمونو ہر سے کرے
 معور د کچہ کل واپہ دھنراو د کمالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

داھنہ افغانان دی چہ پیشہ ئے شہادت و
 لہ رور اولہ عزیز سڑے بغض و عداوت
 بل کار بہ لہ دوی نہ وہ ہے لہ جنگ اولہ جدالہ
 یوزہ یوازے نہ یمہ پدے باند خوشمالہ
 اوس ناست دی پہ آرام سڑ کوی عیش و عشرت
 پیدا ئے پولہ بل سڑ دے انس او محبت
 تول ستا شکر گزار دی خلاص دظلم و جنجالہ
 یوزہ یوازے نہ یمہ پدے باند خوشمالہ
 جاری پہ ہر مقام باند ستا بحر د کرم
 نن ستا پہ اہتمام سڑ تول ستا باغ ارم
 پاک رب د معمر پہ عمر نوح کرا نیک خصالہ
 یوزہ یوازے نہ یمہ پدے باند خوشمالہ
 پونب تل حکمان اوسے اشاہ بلند اقبالہ

قدرت د رب موجود زمکہ آسمان وی
 سات پہ سار زمین کن جہازیب د حکمان وی
 سوال جو نوب قبول کرے پخیل فضل ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہ یمہ پدے باند خوشمالہ
 پاک رب د معمر پہ عمر نوح کہ نیک خصالہ
 ستا غلام خلقہ بگوش
 کرے لہ خیل لطف و کرم نہ فراموش
 دد اسے خاکساران پوروش کو دعالہ
 یوزہ یوازے نہ یمہ پدے باند خوشمالہ
 ہر شوک د بھامند کولہ خیل جو اولہ نوالہ

مولو ضیاء الحق، علیگرامہ - سوات

بنا علی جناسا مطا محمد رضا منکون

طرح

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

داوی رحمت درب دے پہ جہا دیوے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

دنیا کبی دھر قوم د انتظام شتہ

ہین امن ممکن نہ دے بے امیر پہ جہا

د اشاذ بلکہ عدم دی چہ آمین وی د جہا

رحمت نوی فرشتہ خونب والی دے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

بے کوثر بے ریا تل د خیل قوم کوی خلد

روز غمخور د قوم د ترقی د یو پہ محنت

ای دے توینہ حکم رب پہ د غہ نیک خصلت

جلال کمال نے حکم د درب نہ بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

مائد خونب د سوادے جہان زیب پہ زہرہ سلیم

بانی دہر نیک کار دے بلاریب پہ زہرہ حلیم

مبول د عام الناس دے شرافت لری عمیم

صد آفرین پتاشہ والی ستا پہ افعالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

رو بنانہ شہ تاریخ ہم د گل ستا پہ دوران

مائل ستاد انصاف حکم ہر شوک د جہان

در اصل بجاہد نے ذیل مذہب د کورہ رو بنان

قائد لقب د ستا صدر را عظم نے بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحال

طرح ۲

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۰ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۱ بارہ دسہرہ پنجم کاں جو نبرد عیش

۱۲ بارہ دسہرہ رحمت د اتاریخ جو نبرد عیش

۱۳ بارہ دسہرہ کواکب د اقبال جو نبرد عیش

۱۴ بارہ دسہرہ رحمت د جہان زیب د ہر دیار

۱۵ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

۱۶ بارہ دسہرہ جہان زیب د اقبال جو نبرد عیش

۱۷ بارہ دسہرہ ظلم د اربہ نین پہ سوات شروع د فخر

۱۸ بارہ دسہرہ زغور د قوم د تل ظالم تہ کوی قہر

۱۹ سوات یو گلستان دے تہ ہم گل ادعم شمس

۲۰ دادرسی دہر مظلوم تہ سایہ دہر شمس

۲۱ تہ سورہ رحمت تہ رعبہ دہر بشیر

۲۲ د نپل توآ پشت و پناہ تہ کشتیا تہ بے مثالہ

۲۳ یوزہ یازے نہ یہ پہر د باند خوشمالہ

۲۴ دراصل تہ د خدای تہ پرستار دیر پہ غلو

۲۵ ستانیک محل دہر مومن پہر زہر جو رشوے مومن

۲۶ دہر مفسد د زہر نہ حسد د ورشہ ستا پہ چو

۲۷ نین سواد ارا امان شہ پہ آرام د بے مثالہ

۲۸ دغا و رب تہ مدام کومہ زہ مرزا سلطان

۲۹ آمان د ذوال کبری رب د عدل دامیران

۳۰ قائم د پہ جہان وی د اقبال ستور رو بنان

۳۱ فصیحہ ملیح بشر جو نبرد الی د بے مثالہ

۳۲ یوزہ یازے نہ یہ پہر د باند خوشمالہ

دامن فرشته ده که رحمت در رب غفار
 داستاداران امان که به رشتیا سزای غم
 دقوم دملک دپاره شب و روز کوی محنت
 هم خوب او هم خوراک بی دے دقوم به محبت
 عاشق داجهان زیبا دمعشوقه خیل رعیت
 دراصل مجاهدی، رد بدعت، شوهر

دعاء دعام و خاور ته جاری دهر فمه
 ملیح دهم فصیح دجهان زیبا دهر بشر
 ناسخ دهر قبیح دے دل صفا دے به عنصر
 رو بنان پرے کل جهان دمعطر دے منور

النَّقِشُ فِي الْحِجْرِ بِدُنْيَا جَوْهَرٍ بَادِكَارِ
 مقبول دعام و خا دمشهور دتول عجمه
 طوطیان به کلسنا کنی به خندا کینا ستر جمع

سوال ته به درگاه در رب غفار کوه اے سلطان
 کل مخلوق دهم رنزا زیب دجهان
 ترقی عروج دسوات دے دآسمان
 و انما دعدالت به جاری لوی به جار
 رو بنان پرے کل سوات ذریه خالی لری دغم
 طوطیان به کلسنا کنی به خندا کینا ستر جمع

طرح ۳۴

سری موند لے لوی به برخه ستاد لاسه ده
 در صبا بی شوے چه رنزا دعام خاصه
 سری موند لے موند لے لوی به برخه ستاد لاسه ده
 رحمت بی نه تا فیض رسی نه چا و ته
 رحمت بی چه جاری شوے هر خوا و ته

زیب د کل جهان شوئے ذ زیرو نه بالا و ته
 ابرو د جھارے غنچه زمکه ستاد لاسه ده
 هر سري موندے لويه برخه ستاد لاسه ده
 ته باد نسيم ے چه مدام جھار د کلو ے
 خه بنه منقسم ے چه مدام جھار د کلو ے
 خه بنه منتظم ے چه مدام جھار د کلو ے
 هر پښتون شرف رتبه موند ستاد لاسه ده
 هر سري موند لويه برخه ستاد لاسه ده
 ته خوشبويه کل ے زيب د باغ او د جهان ے ته
 ته زيب د ور بل ے سيال د نيشته عالیشان ے ته
 ته قدر شناس ے قدر صند که قدر دان ے ته
 تل عفوه سنا په مظلوم ستاد لاسه ده
 هر سري موند لويه برخه ستاد لاسه ده

تل ته مساوات دهر مسلم که وے د خان سره
 نشته عدالت کين تفاوت زيرو بالا سره
 سکه رب نظرد مرحت کوی له تا سره
 ته مشعل د ستوانے رنراحي پر ستاد لاسه ده
 هر سري موند لويه برخه ستاد لاسه ده
 باره د سهر دے دا پنجه سالگره د ستا
 هر سري مسرور دے استقلال د خپل ملک د جا
 بخت د بار اور شه بهر زيبه اش تا بنده ماه
 تل کوی دعاء سلطان مجمل چه ے د لاسه ده
 هر سري موند لويه برخه ستاد لاسه ده

طرح ۱۱

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

تل زیب ستا د جہاد، جہازیب کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اے سواتہ، تہ صدے دُر شہوار ستا جہازیب دے
محفوظ د امانت ساتھ درب نہ ستا د ازیب دے

تل خیال ہے تو کمال ساتھ زوال ہے ستا ہر عیب دے
کمال ہے ستا کمال د کلام کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اے سواتہ، تہ تاراج و تل د غیر و بے آماج
بے سہ سر پرست تباہ برباد لکہ د جاج

صد شکر دے مالک شو د خیل قوم د ملک د راج
سامان ہم د عروج کمال بہ ستا جو رہا بالیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ستا ورنہ شیرازہ وہ، مکملہ شوہ ہنسپار شہ

معمار د خیل قوم پیر نہ خان و نج پوہ بنہ بیدار شہ
تعلیم صحت، تنظیم شہ ستا نصیب شکر گزار شہ

دالوی غمخوار ہمدرد ستا د اولی د کہ یقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

حفظان بچاؤ د خیل عزت دولت کہ د مطلب وی
ہمدرد شہ د سردار زیب د جہا کہ د مطلب وی

دیوہ د خیل قسمت دہ، د پرا احتیاط کہ د مطلب وی
خان یوی پہ سود و زیا کوہ پہ ایما کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

گنہگار دے تہ اے سواتہ تل د غیر و وسے غلام
ظلمونہ، بدعتونہ، ورنہ رسمونہ تول د قام

مالک د شریعت د سیاست شو لے نیکنا م

مشکور بہ د احسا د خیل والی شی کہ یقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

دنيا ستا تما شڪيره ستا د عقل په نظام
تل هوش عقل سليم سانه دخپل ملك په دوام
هلا انكشت نمانشو د عروج په هر يو بام
تل زيب ستا د جهان د جهان زيبا كه د يقين شي
دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي
ماهد سياست د جور رستم د زمانه
قائد همون خرد سواد كويادكار د زمانه
قاسم فاتح د سواد د بدعت د زمانه
زوند نوم آبدى شه زيب د سواد د يقين شي
دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي
د راصل خير الناس د اسرار همون خرد د قوم
رحمت د الله همون خرد پاره د قول قوم
بشرد رب په فضل د غيبي رحمت د قوم

ماهد سياست عقل سليم كه د يقين شي
دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي
در شب و روز كوشش جارى ده ستا د ترقى
نه خه چه ستا اولاد له جور بنيا د كاميابى
د تولو نه ورسته و اوس شو وړاندې په سيالى
اے سوانه خوش قسمت په خپل دين كه د يقين شي
دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي
مازا سلطان به تل در ب په در كوي د سوال
عزت ژوندون مدام وركې د خضر په مثال
د امر د قسمت د سوا ساني تل د زوال
تل زيبا د جهان په جهان زيبا كه د يقين شي
دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي

سلطان محمد، منگورا، سوات

بناغله شیرضا چندخو، سوات

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ کنی رنوا ہلہ وی بنکارہ چہ عارفین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ تورا تیارہ وہ چہ لانه وہ جگومت

نہ علم نہ ادب وہ نہ جا پیر نہ شرافت

ہر خوک ووبے خبرہ د ہنراو د حکمت

نہ دول وہ د خلقو او نہ دازیب و زینت

ہمت او کوی مالیا رنومرا و بوتے ہلہ شین

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہمت د جہان زیب چہ کرہ د عدل دیوہ بلہ

پسنتنہ د خیل قام نہ ہے دہر تکلیف کولہ

فائدہ د رعیت بہ ہے ہر وخت لستولہ

مدام میوہ د رحم ہے پہ ہر مقام کرلہ

اوس وای ہول قومو نہ چہ پہ شاہ آفرین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اوس وای ہول پہ شوق چہ د شاہ یو و فادار

قایم دیری تل د سلطنت پرورد کار

د ابنیکا وطن باغ شہ پہ د باغ تازہ چہار

رشتینہ وای شیرخادم لفظونہ د اشعار

راحی د دہر ملکہ کہ شوک سیل نہ شایقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر ، چندا خو ، سوات

شر شور کوی طوطیان د دے وطن پر سرور
 داستا بنیکے دوران بنہ زمانہ خیر بہ ہر سیر
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 قومہ خوشحالی کی چہ ن بارہ د سہر دے
 والی صاحب پہ دے ورھے ایسود تاج پس
 دہ ورخ د خوشحالی حکم پہ ہر سہری اختر
 خوشحالہ ن عالم د خوشحالی پر بے قیاسہ
 ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ستا بنیکے دوران د پورے مزے د غر یما نو دی
 خاندی خوشحالی پر بہ مظلوما نو دی
 سخت ورھے ن دریاست پہ ظا لیم نو دی
 رب د اجور کبری داد عام خا الخاصہ
 ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 تا د علم جال پہ وطن خور کپہ فیض رسانہ
 ہر یو کار خیر کرے تہ خیل قوم لہ مہر بانہ

بنا غلے خور مہر النساء صاحبہ بانو
 گو کاری، ستوا

طرح ۳

ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 منع د عطاء نہ د کہتر، نہ لہ مہترہ
 بل چینہ جاری د عنایت د لہ دفترہ
 ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 بلبل کوی نغے پہ باغ کین کوی پہ نخر و
 قدما انہلی د نازہ پہ رور و راجی خار و

ستاد فیض عام نہ رعیت شہ قول شادانہ
 حکم در تہ پہ بادشاہان کین پیاسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسہ دہ
 حق چہ ستاد شکر نہ مہی ہغہ انسان نہ دے
 نہ محسن ہغہ کہ چہ قائل در احسان نہ دے
 رب چہے ملکوے دنا شکرہ مسلمان نہ دے

ستادہ دعاگو حکم بانو چہ حق شناسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسہ دہ

مہر النساء بانو ، کوکاری ، سوا

بناغے پیر محمد خاصا دکی، سوات

طرح ۱

زکے یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

خیر یوازے ماد پارہ نہ خود عام دے
 ہر سر رضادے حکم خلاصہ د جنجالہ
 زکے یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

نشتر دے خفہ در نہ ہینوک د سوا پہ ملک کین
 نور ملکونہ وائی چہ شو لاند ستاد جالہ

رعیت بہ لے خود فخر کوی چہ ستا غوندے شادی
 ہر سرے د لاند ک پورہ پورہ د خیالہ

داستاد ترقی سوال چہ کوی پہ خامین د قول
 بل تا غوندے شوک نشتر چہ دشمن کوی بے مجالہ

دست که حیوانات که جماداتی بول نارے وہی
 عادل ہے تہ عادل اے والی شاہ با کمالہ
 پورے بہ وصف نہ کری کہ شرح پیر محمد خا شی
 کہ تیر پے د وینا کاند اتلس نولس کالہ

طرح ۲

طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع
 طوطیان پہ گلستان کبھی خوشی کری خند پید
 دیو شاخ نہ کری بل شاخ تہ د نازہ جھید
 تیاریہ د خیرہ لاریہ زاغان حکہ رمید
 ددہ دھنہ تختی د بنما تو بیو د مع
 طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع
 تیاریہ د ملکہ لاریہ بہ وطن آ بادا نی د
 ویستی دی دوستانو د آرام زندگانی د

چہ بغض لوی زریہ کبھی د پیرے زیا تہ نادانی د
 قربان چہ لتاسا کوی ورسٹی د عقل قمع
 طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع
 وطن د دختن خنہ دو چند جوہر کہ فسقا د
 خوشحالہ بہ وی ہنہ چہ کری تیر ساعت پہ یاد
 نہ جہل شتہ نہ مکر نہ فریب شتہ نہ فساد
 دارحم د چہ بلہ شولہ ستاد حسن شمع
 طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع
 بہ ورخ د تا چپوشی خلق یوبل تہ مہش پیر شو
 د زمکے زیر کینچو نہ د زمین سے تہ ظاہر شو
 د چالاس کبھی چہ خاک و دھنہ وارہ جو اہر شو
 تہ ہے سنگ فارس خلق بہ زر کوی طمع
 طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع
 بہ فضل د اللہ د ہرہ چارہ منتخب شہ
 بالاد پہ شاہانو کبھی اے شاہ لوی منسب شہ

دے صاحب وطن واریہ پہ مثل د جنت دے
 خوشحالہ تے ہر وقت تمام واریہ رعیت دے
 دعا دورتہ جو بڑہ ہر یوکار دے سنکین شی
 دعا دورتہ جو بڑہ دا دعا در رب قبولہ کوری
 خلاص دے پہ دین دنیا کن پاک اللہ د نولہ کوری
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ دعا دے رنگین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نیکہ دے غوث الزما دے پہ سید شریف مزار لری
 تختی تے دشمن شاہ جہازیب لاس کن تلوار لری
 شی د مبارک ہم مبارک د ہمنشین شی
 شی د مبارک سبار کی مون بڑہ پکار دے
 وی پیر محمد خان د دگی پاکہ راتہ لار دے
 دا دور د قائم وی ہم قائم د پرامین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

پیر محمد خان دالی، سوات

بناغلے محمد نوشیر و اصحاب شاد پیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

خوشحالہ ہر انسان دے ما خبر کہ د احوالہ

خوشحالہ ہر انسان د خوشحالی کوری کور پہ کور

بوراپہ سر و غنچو د باغجو کو حی لور پہ لور

بلبل د پیرہ جوشہ خان لہ جو کہ تنگ تگور

بادشاہ چہ عادل راغے خلاشہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

بادشاہ د عادل راغے پھر خای جو رشہ انصاف

د حق پہ سترکہ او گورہ بکین نشته خلاف
 بیزہ شرح او بہ سکی تل پہ یو گو در کین صاف
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف د کمالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف نہ سلطانہ
 عادل ہے رحمدل ہے پہ غریبو مہربانہ
 رشیتین ظل اللہ ہے اے جو بیزہ حکمرانہ
 بادشاہ دھر وطن شہ سوال کوم د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ دے باند خوشحالہ
 بادشاہ د روی زمین شہ دعاء کیم شام و سحر
 تاریخ د تاجپوشی دے پہ بارہ د سمبر
 د اورح د خوشحالی دہ پونڈ باند لوی اختر
 مرزا نو شیروان حکم پہ جوش کرجی د حیا^{لہ}
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 خوشحالہ ہر انس د خان خبر کہ د احوالہ

طرح ۱۱

طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

طوطیاں پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع
 شکر دے اللہ چہ د زانغانو لوشو طمع

شکر دے اللہ دے چہ زانغان شو تار پہ تار
 پیدا چہ شہ پہ سوات کین د مظلومو مدد کار
 فضل پونڈ و شہ د خالق غنی غفار
 د ظلم تیارہ لاریہ چہ رو بنانہ رانغلہ شمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

تیارہ د ظلم لاریہ رنہ اپی شوہ پہ جہان
 موٹی د تل پسر لری جو نڈ دا حکمران
 د سوات ز مکہ ہے جورہ کورہ خایستہ جنت نشان
 د حق پہ غوگو و اورہ دا خاندان پہ سمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

د حق پہ نظر او کورہ د سوات پہ سر زمین
 حائے پچائی بیکل خائستہ باغی پہ بند آئین
 سوال م پہ در کاه کبی د ر ب العلیین
 خاوندہ لایزالہ دشمنی اوباسے قمع
 طوطیان پہ گلستا کبی پہ خدا کینا ستر جمع
 خاوند لایزالہ دشمنان کے کورے تاراج
 ترخو چہ وی ژوندے پسر ددہ لورے دا تاج
 مرزا نوشیروان پہ صحبت لکہ دراج
 د خولے نہ کے د جوشہ پورہ اوختلہ منع
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خدا کینا جمع

طرح ۳۳

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 شک پکبی ہیخ نشتہ دا خبرہ بے وسواسہ دہ

شک پہ کبی نشتہ حاد اورہ قیل و قال
 ظلم ستم زور وہ ہر سہری وہ پہ جنجال
 چہ تہ د سوات زمکہ چہ تہ داسے دول حال
 لاند پہ قہذیب چہ وہ دہر پاپا اوس لپاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 چہ تہ وہ قہذیب سراسر جور وہ ہمالت
 د خان ملک د لاسہ دا وطن وہ پہ زحمت
 فضل در بابا وشہ ستا پورے رائے حکومت
 اوس کہ فکر اوشی نظارہ د کوز و پاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 اوس کہ فکر اوشی نظارے دی لور پلور
 لاری مویترے دروہا ہر سہری پکبی سور
 سر کونہ مزین شو آبادی شوہ کور پکور
 ژبہ د قلم تیرہ کپے د الماسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ژبه د قلم تیره کړې په هـ سـ
 تاریخ ته چه م وکاته وه باره د سمبر
 هر سره خو شماله گونجی جوړ دے پرے اختر
 مرزا نوشیروان خوله د چکه د سپاسه ده
 هر سره موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح نما

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی
 آواز د صداقت چه وی د هر چا پر آمین شی
 د روغ نه دی رشتیا د ماضی او گوره حالات
 پوره به در معلوم شی حقیقت او واقعات
 د عدل زمانه د خو شمالی ده نن په سوات
 امن د آمان د خبردار د سامعین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

امن دے آمان دے هر سره دے په آرام
 سوات شه په مثال یوه توبه دار السلام
 غازی ملت چه بنه خدمت او کړو د قام
 په خپله به قائل شه که د زړه یاد آیین شی

په خپله به قائل شه چه خبر شه په احوال
 چو ته په دنیا کین به ئی پیدا نه شی مثال
 د ایم دی قایم دی داستوره د اقبال
 قبوله که د عام په درگاه در ب متین شی

قبوله که د عام شی په در د پاک اکبر
 مبارک د تا چو شی وی نن په باره د سمبر
 مرزا نوشیروان نه ستا پوره نه شه دفتر
 که لاند ک نظر نه د تاریخ د زمین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

مرزا نوشیروان شاد پیری، سوات

بناغے شیر افضل صا افضل
سید و شریف، سوات

طرح ۲۱

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع

چہ بلہ ورتہ شوہ د جہاز یبار خسار شمع
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع
گلو نو ہر طرف تہ پہ بوستان کبی او کپو زیب
حای پہ حای انصاف دچرتہ نشہ دے فریب
ہر حای امن آمان د پہ اقبال د جہاز یب
شمشاد ئے سلائی لورہ راچی د باغ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع
طوطیان ئے سلائی لورہ راچی د سردرونہ

پاتے بہ حیران شہ کہ خبر شوے د قصو نہ
تیارہ د جہل د تے دہ د سوات د کنارونہ
ہر حای خوشحالی دہ سالگرہ د ن شپہ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع
ہر حای خوشحالی دہ کل د کل سہ سہ سیالی کپی
سواتیان بے غمہ گرجی تول خوشحالہ خوشحالی کپی
خند دے کما مت چہ حفاظت ئے دامالی کپی
عرومہ ئے پرائیجے نہ د شوک د لطف د کر مہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع
عرومہ ئے ددرہ شوک تلے نہ دے
راغلی چہ پہ خیال کبی شوک د دہ دے
شک وریکین نشہ ر حمد لہ بنہ پورہ دے
افضل وائی سہ مال د قرا باد د صفہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند اکینا ستہ جمع

طرح ۱۳

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

گنہ نہ یم پہ غوگو ما اوریدے عام خاصہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

گنہ نہ یم پہ غوگو دہر کس م اوریدے دی

دوع یمہ پہ ستر کو کار نامے ستا کتلی دی
سوات شولو گلزار چہ ظالمان تر رب دیستلی دی

داسے ظالمان پہ مٹکنی ستاد خنو خزی دی

ایہ د عدل ستوریہ ما دیستلے داد قیاسہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

ایہ د عدل ستوریہ ستا پشان حکمران

چہ تہ بہ پیدا نہ شی کہ چانو کوی شوک جہان

سنا کین ستا پشان بہ پیدا نہ شی داسے خو ان

تاجدارہ نامورہ رب دتل لورہ شان دان

درجہ در رب سوا کوہ داد عام د والناسہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

درجہ بہ فخر دیار دیکرہ بلندہ پاک سبحان

مالیار دہم اللہ لورہ د سوات پہ د بوستان

دیر بہ وی کم عقلہ چہ بہ تائے وی خفکان

حق تا بہ حقدار و تقسیم کرے پہ نہ شان

ہرہ فیصلہ ستاد یوے بلے لیا سہ

د حق د فیصلہ دی پرے قائل پھر ملکو نہ

خکے اے سلطانہ پھر حای ستا صفتو نہ دی

بنیکے د نظام د حای پہ حای نشنہ چند و نہ دی

لاپہ تیاریہ کی بل پہ ہر حای مشالو نہ دی

افضل و ایی عمر دیر شہ دارنر استاد اخلاصہ

شیر افضل، سید و شریف، سوا

دے چه خدای بادشاه که، شرم زار دهن کاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 دے چه خدای بادشاه که په باره د سمبر
 لرے ده یو دم که دعوی قام ته ور
 موسم د پسرلی شه شو خلاص بشکاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 خاوره یو شزر سو، کانوی یو لعاونه شو
 جوپ ترے قضا قسم راشه دینه محاونه شو
 خانے حکمران دوی دا بلند اقباله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ

طرح ۱۱

طوطیا په گلستا کښ په نند اکینا سته جمع

بناغله خان صا منگوره سوات

طرح ۱۲

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 هر انسان چه وینم کوک که حی له خیاله
 سوره سمبالیکی، قد د صنو بروینه
 راشه تماشه له، ته د قام رهبر وینه
 دازیبا د جهاد د، چک د کماله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 دارحم چه اوشه، پونکه په سحر کښ
 کل شه دا کلاب، په باره د سمبر کښ

داعدا انصاف نشته نن په زمانه
 لوی واره حمونزه شو په عقل پیمان
 اء خان قصابه هر خوک پو شو پرمع
 طوطیان په گلستان کښې خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 جمنده د ترقی حمونزه په تو بهان د پاسه

ستا په همتو لوسه لور حمونزه وطن شه
 د سیالو سږ سیال شه، بسکه هر کلشن شه

دامهر بانی دهم د عدل د لیباسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 ملک ټول بهار بهار شه، شوه بل د عدل شمع
 چه کوم وخت په چمن کښې د طوطیانو شه چغار
 سره خان له جوړه که عجیبه خک سنکار

د عدل خوشبوی شو بیلار اغله په طمع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

روانه خوشبوی د عدل شوه د شهر یا
 په باره د سهر کښې تاج پسر چه که تا جدار

غک د اختر اولکید د هر سړی په سمع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

هر سړی خوشحال شه چه شه دریم اختر
 شروع عدل انصاف شه لیر شه د عدل ور

په یره خوشحالی شو د هر جا وچه شو د مع

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی
 چه داعدل انصاوی جهها به یو رهین شی
 شهر شایار وطن وه جو به دظلم یوسنکار وه
 یو دم عی صفاکه چه عادل عی شهریار وه
 لیدک د عز تو نو سنکارین به هر چین شی
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیا دیقین شی
 خیل حمونزه ملک د، خیل پر حکمران لرو
 بقول شکر گزار یو چه داسه رنگ سلطانو
 هغه ملک به لوپ شی چه سر دار پخیل مکین شی
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی
 دده په برکت حمونزه لار شه جهالت
 په باره د سهر وطن ته راغی دیو راحت
 داوی خان قضاچه لوی وار به یو حسین شی
 خان قصاب - منگوره، سوات

رنگ رنگ ترقی و رکوع قامله ملک زیبا شه
 په باره د سهر کبی دهر چا حق ادا شه
 راغی دافشه هم د سنی یوکم پچاسه
 هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه
 داکار په اتفاق او شه، ستا په نیک خصلت
 تل به ته کامران عی، چه وی د ا صفت
 د ا معلومه شو موخه هغه وخت د قیاده
 هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه
 د خان قصابه، ستا چه خوشه که تو انوی
 صفت به دپه خو لکبی د خیل عادل سلطان وی
 و تله د ا تکره یو د سختی او د افلاسه
 هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه
 طرح ملک
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی

بناغی دلاور خاصا داجی

ریاست سوات

طرح

یوزہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ
خوشحال رعیتیا دستا پورے عدل و حضوری

یوزہ یوازے نہیمہ پورے انصاف د صاحب گوم
مستی قول رعیت کوی دھر قسمہ چہ گوری
پردی مال تہ کاتہ دی دھر جا پہ زپہ کین شام
غنیاً دارہ سواتیا شو، لہوی د دولت لوری
انصاف د شاہ سواکرہ داکوانو خاطر نرم

اکثر صاحب مال شو زکوٰۃ نہی غنیل زوری
مخلوق تعلیم یافتہ رعیت د ک شہ دکمالہ
قائم د د ا انصاوی خرنہ پورے مشکور
قائم د حکومت وی خوچہ وی دنیا آ ببادہ
پلاس د د شاہئی د صاحب د از نٹیر محکم وی
بھار د حکومت د خدای ساتی د غم د بادہ
د دور د کلو نو د پورے گلشن ہر دم وی
د بدب د د شاہ تل وی د ادب د ستوا حیا دہ
حیا د احمو نبرہ پسر شب و روز ہر دم وی
نکاح د غنیا پانوی د ستا شام خیالہ
د ازہ یوازے نہیمہ پورے باند خوشحالہ
حکونہ معتمد د د شاہئی پورے دستور دی
خوشحال رعیتیا دستا پورے عدل و حضوری
حکونہ دی ستا حاشہ د حکم اے سلطانہ

معنی لکه د متن، متن وی چه د معنا نه
 مسکن دستا گلشن شی، د گلشن نه ته شی خوانه
 ترخو چه دا دنیاوی ته محفوظ شی د دنیا نه
 کشتن د ستا تاجداروی چه تاجدار شی د هر شانه
 ایمان د سلامت شه، سلامت شه د ایمانه
 دشمن د رعیت د هیش ستاوی به بحاله
 ستاج د دولت سوار رعیتیا په تامموری
 رعیت راضی به د دے چه د تاپرے نیک خیالات دی
 خیالات د د نیک هیسه ستاد قوم پسر وی
 ظلمونه ستا په نیک فهم د خوار و پسر قحط دی
 بر د خیل نیک د هیسه د تار هبر وی
 حقوق د عدالت ستا د په هر وطن کین زیات وی
 دانگ د قاف تر قاف مدام ستاد بر نه بروی
 ترخو چه دلاور غمکین هر دم وی د قاله
 د هغه د اسوالونه تل په در کین د غفور دی

طرح ۱۱

طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع

معجوره پرنده د سوا په ملک کین په شمردی
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 معجوره هر آشیاد سوا په ملک کین په خندا د
 محفوظ امن آمان کین چلیبری د هر قسمه
 موسم د پسرلی د سوا په حد مدام پیدا دے
 اقبال د شاه سوا بد خواها کوره بهر د رسمه
 گل ها وقت بلبلوته د نازه په نیدا دے
 خوف ووت د کلونو د خزانه د جان جسمه
 شبیم غوتی غوتی لبیا د کار و ستار د
 طوطیان او بورا گا خوشنود پد کینا جمع
 طوطیان او بورا گا په سوا کین د که معتبر دی

موسم په عدالت په سوات کښې هر زمان گلزار دے
 د خوف نه خزان خفقان ژرنگي کور وگردي
 حيران جو نېز وطن ته ټول کابل او قندهار د
 موسم پرے معتدل گرهي يځني سم برابري
 آبي دستوا هر کله په نیک فهم د سر د اردے
 چمن چمن چمن د يورپ څخه بهتر دي
 مخلوق د هر وطن د لته شاد اکينا ^{سته} جمع
 راځي د سوات ليد و له د هر قسم مخلوقات
 والي صاحب د سوات نام منور که قاف تر قافه
 حافظ د سوات ايستلي بد خواهاڼدي د هر بات
 منسوخر ظلم زور شر ان د هر قسم اسرافه
 رهبر د غريبانو د اسلطان دے عالی ذات
 گواه پرے ټول عالم دے چر ځای کښې د انصافه
 مشتاقه د پير عالم د سوات شاعر دل گستردي
 بد خواه د شاکه سوات گوشه جدا کينا سته جمع

دا دور د مدام وي په قسمت د حکمران
 شاهي چه د اول آخيره وي د ټول اولاد
 گلشن گلشن د سوات چه راهي وي پر طوطيان
 طوطيان او ميلانه بکښې او سپري خادو بناد
 و اصف چه د لاور غمگين پږ پخيل لسان
 دا ډول د دستاوي په والي صاحب آباد
 کلونه دولس مياشته په باغچو کښې معطر دي
 زاغان تر به ارم کښې په سودا کينا سته جمع

طرح ۳

هر سړي موندلے لويه برخه ستاد لاسه

خومر سايلانو اراده چه د کوم کار کړے
 هر سړي موندلے لويه برخه ستاد لاسه

خورش سائیل نو اراده چه د دولت و کور
 قول هغه ماړه شو پکښ یو پاتے عمر وم نه شه
 واره فقیرانو افسانه د شهرت و کوره
 پاتے یو سائل په سوات خوار چاته په نوم نه شه
 دا د تقسیم برخے په جمعہ کښ حرکت و کوره
 هر سائل سخی شه نام هرگز پاتے دشوم نه شه
 حکم په یورپ اشیاء سوات نامے اظهار کورے
 چترے پسر د بادشاهی لمن پیا سرده
 دا د شام ثانی په سوات کښ بل چه دویم شام جوړ شه
 حکم دیر عالم پکښ د هر خای متاشه کوی
 دا د سید و لغوث په فرسائے د اسلام جوړ شه
 سوات که د نرا په هر وطن کښ پلوشه کوی
 هر رنگ طالبان پکښ د هر علم انجام جوړ شه
 هر رنگ ملنکان پکښ په هر رنگ نشه کوی

هر رنگ غنچه ور پکښ هر رنگ بهار کورے
 هر رنگ باغچه پکښ د هر ثمره قیاسه ده
 هر رنگ هنر پکښ د چین او د ختن شته ده
 هر رنگ نقاشیان پکښ قابل په امتحان شته ده
 هر رنگ فیشن پکښ تیار د هر وطن شته ده
 هر رنگ فیشن ساز یعنی تیلر په هر مکه شته ده
 دا د سوات شاه د هر بنده شه گفتن شته ده
 دا په د هر قسمه نن په سوات کښ قابلان شته ده
 دا د مهوری د سوات اصحاب دار و مدار کورے
 حکم د بد به د سوات تیر خود د الماس ده
 خود به ترقی دغه د سوات نام عجیب کوی
 مل چه ترے په نیکه خیل تا جوړ د هره یا به ده
 تل د سوات سلطان رائے دوستی د خوار غریب کوی
 ده د عدالت خنجر و یستل د نقا به ده

ہم نے پرورش کوی ہم نے غور و طبیب کوی
ہم دے نیکو کار او نیک کردار دہر حسابہ دے

داسے نیکہ برخہ چہ د قوم سہ تاجدار کیت

برخہ جہا نگیری نے رسید د والناسہ دہ

نامہ نے ج ا د ہ الف ن ز ی ب جہترہ دہ

فکر و رتہ او کویہ چہ عقل و رتہ خام نہ کویہ

جیم ہ الف یوحای او د نون بیلہ خانہ غور دہ

ز یوازے کوردے تی ب یوحای بد فام نہ کویہ

د اجہان خائستہ برخہ نے نام کبی مقررہ دہ

نام کہ د حضور کور حروف نہ بے دوام نہ کویہ

د ا د صفت باغ کبی نوکری چہ کوم غمخوار کویہ

خوبینہ باغبانی د لا ورتہ چپور اسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

طرح

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

تعلیم د عدالت عاقلہ تہ او کویہ بہ سوا کبی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

تعلیم کہ د انصا کوے اول پرے امتحان کویہ

داخل چہ سوا اول بہ سوا کبی نوم نے لندی ا کے دے

محصول د سواد عد دینہ اکا کہ تہ خیل خان کویہ

تپوس د میلہ نو د محصول دوئی تہ کار سپکے دے

پہ ورے پنچہ حکمہ پرے د عدل شاہجہان کویہ

اخلاق د بد فعلی بہ نولہ کبی خوند تریح شملے دے

تہ اختہ کہ حاحد کبی مسافر شہ بہ پنچات کبی

بر باد یوژ وند دیا و پ عیا کہ دیقین شی

دروغ نندی رشتیادی بہ رشتیا دیقین شی

درون چه میلانہ شیئی بہ مزکا دستا بھارتہ
 مالیان د حفاظت د پارہ وی ورتہ موجود
 پولیس حفاظتی دی تقسیم شوی ہر دیارتہ
 چاقی دستری مشئی میلنولہ ور کوی سود
 نوکر کوی منجہ د خدمتو نو خیل تاجدارتہ
 صاحب د نوکرانو نہ جو ری د حیا بود
 خوشحالہ میلانہ شیئی د ہر قسم بہ غم قات کبی
 کارونہ بی بیادی بہ ریاکہ دیقین شی
 روان چه میلانہ شیئی بہ مہم کبی د سلام
 مطلب بی بہ زبہ داوی چه یو او کوی ملاقات
 منشیان کوی د صاحب ورتہ د ہر کلی کلام
 اے خوانہ نوم د او وایہ چه تیرونہ شی اوقات
 ولا روی بقول منشیان د میلنوتہ لاس پنام
 ترخو چه میلانہ کوی داخل نوم ہفتہ ذبات

منشیان بقول شریفان د حکیمان دی پخیل ذات کبی
 بہ جی قربا نکیادی بہ لکیا کہ دیقین شی
 نوم لیک چه ہر زمان کان کوی زر عادل سلطانہ د ور کوی
 صاحب د باوی کار د نوکر تہ زراو کوی آواز
 فلا نے میلہ تشریف د زردنہ مقرر کوی
 میلہ بہ ملاقات لکہ د کل کوی تن خیر از
 حضور د ہر کل قول د خولے ورتہ ہر کوی
 ہر شد غوندہ رائد ارشی لکہ پیر چه کوی نوکر از
 احوال درتہ بنسکارہ کوی دلاور بہ د ابیا کبی
 بنہ واورہ داوینا بہ د وینا کہ دیقین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی رشتیا کہ دیقین شی

رلاور غمکین واک سوا

دناظرینو پرخدا کین

خاص عوامو ته او بيا خاصڪر تعليم يا فته
 او ادبي طبقه ته دانشه معلومه ده چه جو
 په رياست کين تر دے حينه پورے داسے
 يو ادبي شاهکار او د ترقی او دعروج
 په حقله داسے يو مشاعرہ نه وه شونے
 دا اوله مرحله ده چه هر که حضور
 غازی ملت والا همت فرمانرواي
 سوات دام اقباله د ترقی په بام باند
 مکا ینبغی د سوات رياست پوز لید و نکه
 نينه او گوزوله، نو د ادیب، شاعرانو

په زړه کين دخپل محبوب حکمران د همت
 جذبه راغله، او د دے خپل نیک محسن
 د تحسین نه چپ نه شو پاتے کيد نو هدا
 حمونزد رياست بناغلی محترم جناب
 سيف الملوک صاحب صدیقی
 (تحصیلدار دفتر حضور دام اقباله)
 درياست سوا او غيره ادیبانو صاحبانو ته
 د مشاعرے پیغام ورکړه نو بنا بران بناغلو
 شاعرانو خپل خپل کلام د پاره د شایع کولو
 صدیقی صفا ته را اولیکه، اگر چه د بعضو شاعرانو
 شعرونه د قافیو او درديف په لحاظ او د بحر په
 توازن سر سے نه خوری لیکن بیا هم صدیقی صفا د
 هغوی د جذب با توفد زکوی او پند د ناظرینو کین

تاسورور

فضل الرحمن فیضان عفی عنہ
 صاحب
 حیات

د عقیدت کلونہ

راشہ لب او گورہ ڈا د عقیدت کلونہ
 لکہ بورا بویہ وہ دا د صداقت کلونہ
 ننتی ورح د تاجپوشی چہ د والی ^{حب} ضادہ
 شو پہ پیشکش کنی ورتہ دا د حقیقت کلونہ
 بن ادیبانو شاعرانو پہ اخلاص او خلوص
 حضورتہ پیش کردہ پہ د ورح د محبت کلونہ
 ہر یو شاعر اظہار د دیر خوشحالی کردے
 غازی ملت تہ د والی کردہ د عبرت کلونہ
 وائی حبیب چہ مونہ بہ نہ یو دایا کار بہ و تل
 تل بہ باقی وی دا جو نبرہ د خدمت کلونہ
 بنا غلجنا حبیب الرحمن ^{حب} ضا حبیب کالیج

مظلوم ورته خند پېری او ظالم کوی فریاد
د زړه په وینو تکی دا زما قلم لیکي

سېف الملوك صديقي

زانا انتظار کومہ استاد سترگو

سېف الملوك صديقي

زه انتظار کومه ستا د سترگو
ولي پناه شوې ته زما د سترگو

چې په گلونو د دنيا کرم نظر
مثال مې نشته د اشنا د سترگو
که په سلگو يمه يواخي ته يم
اوبسکې بهيېری د هر چا د سترگو
خومره بنائست چې ستا په سترگو کنبې وو
نشته نرگس او د لالا د سترگو
هر چا ته گورمه دنيا لتوم
نشته هغه چرته خدا د سترگو

صديقي خوش دج په خلوت د دنيا
چرته به پت شی د دنيا د سترگو

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**